

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

23 oktober 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over cultuureducatie	1
Vraag om uitleg van mevrouw Monique Moens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de problemen met Bloso inzake de organisatie van de wereldbeker cyclocross	2
Vraag om uitleg van de heer Hans Schoofs tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voorstel tot projectoproep voor de toekenning van projectsubsidies aan lokale besturen voor de bijkomende openstelling van zwembaden voor het brede publiek	
Vraag om uitleg van de heer Dirk de Kort tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de projectoproep voor de toekenning van projectsubsidies aan lokale besturen voor de bijkomende openstelling van zwembaden voor het brede publiek	5

Waarnemend voorzitter: de heer Bart Caron

Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over cultuureducatie

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, op 17 september 2008 stelde u een beleids- en actienota voor met als doel de geleverde inspanningen met betrekking tot cultuureducatie weer in een referentiekader te plaatsen en tegelijk een aanzet te geven voor nieuwe perspectieven.

De nota is een samenvatting van alle mogelijke bestaande initiatieven rond cultuureducatie en -participatie in het hele cultuur- en jeugddomein. Er wordt nagenoeg geen link gelegd met Onderwijs, behalve in een passage op pagina 73.

In september 2007 verscheen op vraag van minister Vandenbroucke de Bamfordstudie over cultuureducatie in het onderwijs. Daaruit bleek onder meer dat het beleid rond cultuureducatie onvoldoende is en nieuwe initiatieven genomen moeten worden. De studie wijst op het vitaal belang van overleg tussen Onderwijs en Cultuur. Ministers zouden gezamenlijk verklaringen moeten afleggen over kunst- en cultuureducatie. Samenwerking tussen de betrokken ministeries moet worden gestructureerd en een wettelijke context krijgen. Het onderzoek beveelt ook aan om een stuurgroep op te richten om interministeriële samenwerking tussen kunst- en cultuureducatie voor kinderen en jongeren op te volgen en uit te voeren.

Mijnheer de minister, wat is de link tussen deze beleidsnota die u hebt aangekondigd en de resultaten van het Bamfordrapport? Welke concrete nieuwe initiatieven worden gepland rond cultuureducatie in samenwerking met Onderwijs? Is er overleg geweest tussen Cultuur en Onderwijs voor het opstellen van deze nota? Is er al een aanzet gegeven om op een structurele wijze in een samenwerking te voorzien tussen het Departement Onderwijs en Cultuur? Hebt u stappen ondernomen om een stuurgroep op te richten voor een interministeriële samenwerking?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, in de beleids- en actienota Smaakmaker die ik recent voorstelde, wordt een hanteerbaar referentiekader aangeboden en een overzicht van de inspanningen die momenteel worden geleverd op het vlak van cultuureducatie in beeld gebracht. Verder worden een aantal

aanzetten gegeven voor verdere aanpak. De opvolging daarvan wil ik graag nog verder concretiseren, er rekening mee houdend dat een duurzame aanpak zich ook – indien hier een prioriteit wordt gelegd – zal moeten ontwikkelen tijdens de volgende legislatuur.

Het is in ieder geval mijn bedoeling om, gebaseerd op Smaakmaker, de verhoogde aandacht voor cultuureducatie te consolideren via een aantal maatregelen op korte termijn.

Spreeken over cultuureducatie kan voor velen niet zonder te spreken over de media en over het onderwijs. In de nota Smaakmaker wordt beklemtoond dat vanuit het perspectief cultuur- en jeugdbeleid het onderwijs een uitzonderlijke, maar geen exclusieve rol speelt bij cultuureducatie. Het onderwijsperspectief mag in de discussie over cultuureducatie niet ontbreken, maar een benadering vanuit cultuur- en jeugdbeleid steunt op een fundamenteel andere en wellicht ook bredere benadering.

De Bamfordstudie van 2006-2007 betrof een evaluatief onderzoek naar de aard, draagwijdte en invloed van kunst- en cultuureducatie op kinderen en jongeren. Het onderzoek richtte zich zowel op formele als niet-formele voorzieningen, wat in de Vlaamse context betekende dat kunst- en cultuureducatie binnen de school, alsook het diverse gamma aan buitenschoolse activiteiten, aan bod kwam.

Toch gebeurde de analyse in de eerste plaats vanuit onderwijsperspectief. Het beeld van cultuureducatie binnen de context van het cultuur- en jeugdbeleid bleef daardoor ietwat diffuus en absoluut onvolledig. Het leek mij dan ook wenselijk om deze voorstelling bij te stellen. Actoren, handelingsomgevingen, doelgroepen enzovoort bieden binnen dit perspectief een veel omstandigere en complexere aanblik.

In mijn nota noem ik het onderwijs expliciet een bevoorrechte partner en bondgenoot. Ik gaf daarin ook aan dat het voor mij belangrijk is dat zowel mijn administratie als mijn kabinet deze duurzame en intensieve band nauwgezet bewaken. Ik wil me, in overleg met minister Vandenbroucke, richten op een concrete opvolging van zowel de aanbevelingen die uit het Bamfordrapport en recent ook uit de Commissie Onderwijs en Cultuur kwamen, als onze eigen cultuur- en jeugdbeleidsinzet.

Een eerste initiatief dat aan onze gedeelde bekommernissen op dit vlak moet tegemoetkomen, is de formalisering van het al bestaande ambtelijk overleg cultuureducatie binnen Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Deze

ambtelijke overleggroep onder coördinatie van het departement fungeert als pendant van en rechtstreeks aanspreekpunt voor CANON Cultuurcel, die vanuit Onderwijs komt.

De concrete samenwerking kan vorm krijgen op een structurele en projectmatige basis. Enkele gezamenlijke pistes die de komende maanden uitgetekend zullen worden, hebben betrekking op onder andere de Dag van de Cultuureducatie, onderzoek, afstemming inzake beleidsinstrumenten, communicatie naar het onderwijsveld en de cultuureducatieve sector. De gesprekken op ambtelijk vlak zijn al aan de gang. Momenteel wordt er gekeken rond welke concrete initiatieven een intensievere samenwerking in de toekomst mogelijk is.

Ook bij het opzetten van een extern netwerk rond cultuureducatie, waarvan de krijtlijnen door de ambtelijke overleggroep samen met de verschillende betrokken sectoren zullen uitgetekend worden, zullen onderwijsactoren mee aan tafel zitten.

De beleids- en actienota Smaakmaker schetst een referentiekader voor cultuureducatie binnen de beleidsvelden Cultuur en Jeugd, biedt een inventaris van alle bestaande maatregelen en actoren op dit vlak, evenals een financieel overzicht, en formuleert ten slotte enkele actiepunten op korte termijn. De voorbereiding van de eerste twee delen was vooral een interne aangelegenheid binnen het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM). Bij het opstellen van de speerpunten werd er uiteraard wel naar Onderwijs gekeken en rekening gehouden met de werkzaamheden en resultaten van de Commissie Onderwijs en Cultuur in opvolging van het Bamfordrapport. Ook voor de presentatie van de nota is er overlegd tussen mijn eigen kabinetsmedewerkers en die van minister Vandenbroucke.

De oprichting van een stuurgroep voor interministeriële samenwerking behoorde tot de aanbevelingen die uit de Bamfordstudie kwamen. De Commissie Onderwijs en Cultuur die minister Vandenbroucke vorig jaar oprichtte, kreeg precies als opdracht om op basis van de conclusies en aanbevelingen van het onderzoek van Anne Bamford concrete beleidsvoorstellen te formuleren voor een betere kunst- en cultuureducatie in Vlaanderen.

Op het niveau van de overheid suggereert de commissie in haar rapport onder andere een structurele verankering van cultuur- en kunsteducatie in de verschillende beleidsdomeinen, de oprichting van het bovenvermelde ankerpunt binnen CJSM en de installatie van een onafhankelijke instantie, een vervolgcommissie, die de aanbevelingen van de commissie opvolgt en evalueert. De nood of wenselijkheid om daarnaast ook nog een interministeriële stuurgroep op te richten wordt hierin niet meer vermeld. Dat kan eventueel een eerste punt van

overleg vormen tussen de ankerpunten cultuureducatie van de respectievelijke ministeries.

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Ik ben blij dat er gevolg wordt gegeven aan de conclusies uit het Bamfordrapport. Er worden al heel wat gesprekken gevoerd en er zijn allerlei pistes die kunnen worden uitgevoerd. Dat verheugt mij. Ik hoop dat dat op een positieve manier wordt voorgezet en dat de gesprekken geen lege doos blijven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Monique Moens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de problemen met Bloso inzake de organisatie van de wereldbeker cyclocross

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mijnheer de minister, zoals u weet, kan de populaire wereldbekermanche cyclocross op 26 december 2008 niet langer plaatsvinden op het Bloso-domein te Hofstade. De organisatie is daar zowat weggepest en moet noodgedwongen uitwijken naar een andere locatie, namelijk Zolder.

Deze cyclocross werd door de vzw Pro Cycling in 2001 voor het eerst georganiseerd op het Bloso-domein in Hofstade. Al vanaf de eerste editie kreeg de organisatie van het evenement de status van categorie 1 mee. Vanaf 2003 behoorde de cross tot het wereldbekercircuit. De cyclocross van Hofstade werd door de UCI dan ook gewaardeerd als een feilloze organisatie die tussen de 15.000 en 20.000 supporters op de been bracht en goed was voor ongeveer 90 minuten rechtstreekse televisie.

Toch ondervond de organisatie de voorbije jaren constante tegenwerking van welgeteld één medewerker van Bloso, die blijkbaar volledige vrijheid kreeg voor een aantal beslissingen, die er uiteindelijk toe hebben geleid dat de wereldbeker cyclocross niet meer in Hofstade kan plaatsvinden.

Voor de editie van dit jaar werden onredelijke beperkingen opgelegd die de organisatie van dit evenement totaal onmogelijk maken, hoewel wordt beweerd dat Bloso niet tegen de organisatie van de wereldbeker is. Bloso zwaait met zogezegde mondelinge klachten van onder meer Monumenten en Landschappen, terwijl die

duidelijk zeggen zich niet bezig te houden met dergelijke zaken. Daarnaast wordt er gewezen op het risico van een klacht vanwege Red Natuur Bloso (Rednablo), terwijl Bloso in 2003 op diezelfde cyclocross toeschouwers een petitie tegen Rednablo liet tekenen.

Voor de editie van dit jaar heeft Bloso een plan opgesteld met groene en vooral rode ‘verboden’ zones voor de cyclocross. Deze verboden zones werden geenszins gegrond ingekleurd. Zij hebben enkel als doel de organisatie van de cyclocross onmogelijk te maken. Intussen laat men echter wel andere activiteiten toe. Zo wordt er ook gezwaaid met het argument dat de bouw van een wildwaterbaan zo’n verboden rode zone rechtvaardigt. Nochtans zullen die werken pas in 2009 starten, terwijl de cyclocross voor december 2008 gepland staat.

Het is echt onbegrijpelijk dat een Bloso-centrum, waar sport prioritair zou moeten zijn, dergelijke belangrijke evenementen tegenwerkt. Uit het hele dossier blijkt duidelijk dat Bloso, zonder enige ernstige en gegronde argumentatie, de cyclocross liever kwijt dan rijk is.

Uw brief van 18 juni 2008 aan mevrouw Carla Galle heeft alvast geen indruk gemaakt. Dat blijkt duidelijk uit het verslag van de algemene vergadering van augustus 2008 en uit een brief van de heer Van Espen van 8 september aan de organisator van de wereldbekercross. De heer Van Espen schrijft: “De oorspronkelijke tussenkomst van de minister wordt eerder beschouwd als een uiting van bezorgdheid en interesse, en niet als een rechtstreekse beleidsopdracht aan Bloso.”

Vorige week raakte blijkbaar bekend dat er vandaag een parlementaire vraag zou worden gesteld over dit onderwerp. En uiterekend vandaag heeft de organisator een aangetekend schrijven ontvangen van Bloso, waarin men onder andere stelt dat de organisator geen draaiboek zou hebben. Nochtans heeft de organisator twee draaiboeken, waaronder een logistiek draaiboek, dat in het bezit is van Bloso. Vanwege dat vermeende ontbreken van een draaiboek, verwijt men de organisatie “puur amateurisme”, terwijl het UCI duidelijk stelt dat dit een voorbeeldorganisatie is.

In het aangetekende schrijven verwijst Bloso ook naar de lopende procedure in verband met de nog niet betaalde schade van december 2006. Nochtans heeft het evenement in 2007 wel gewoon plaatsgevonden. Bovendien zijn de kosten voor de berokkende schade ten laste van derden, en niet van de organisator zelf.

Bloso stelt verder dat het niet logisch is dat in de eindejaarsperiode, waarin de overheid dure promotiecampagnes en -acties voert tegen overmatig alcoholverbruik, de organisatoren van de cyclocross het alcoholverbruik stimuleren door de plaatsing van drankkraampjes. Wordt er in de cafetaria van Bloso dan geen alcohol geschonken?

Is deze organisatie de enige die bij grote evenementen dergelijke kraampjes opzet? Er is bij de organisatie nog nooit melding gemaakt van problemen inzake overmatig drankgebruik. Ik merk tussen haakjes op dat een zeer grote brouwerij een belangrijke sponsor is van Bloso.

Mijnheer de minister, wat bepaalt de beheersovereenkomst met Bloso inzake het gebruik van de Bloso-centra in het algemeen en dat van Hofstade in het bijzonder? Hoe omschrijft u het gebruik en de prioriteiten van de centra? Welke verklaring geeft u voor het feit dat Bloso uw brief niet beschouwt als een beleidsopdracht, maar enkel als een uiting van bezorgdheid en interesse? Hebt u een reactie gekregen op uw brief van 18 juni 2008 aan mevrouw Galle?

Vindt u dat het wegpesten van de wereldbekermanche cyclocross behoort tot het dagelijkse bestuur van de Bloso-centra? Hoe staat u tegenover de houding en de handelingen van Bloso in dit dossier? Welke concrete maatregelen zult u nemen om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden? Op welke manier zult u ervoor zorgen dat er in de toekomst wel degelijk rekening moet worden gehouden met uw aanbevelingen, klachten en dergelijke meer?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw Moens, op 31 januari 2008 heb ik namens de Vlaamse Regering de beheersovereenkomst voor 2008-2010 met het Intern Verzelfstandigd Agentschap met rechtspersoonlijkheid Bloso goedgekeurd. Deze beheersovereenkomst werd op 16 januari 2008 meegedeeld aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Wat de kernopdrachten van Bloso in de dertien centra in Vlaanderen betreft, engageert het agentschap zich tot twee grote kerntaken. Die zijn enerzijds het organiseren van sportkampen en sportklassen en anderzijds het uitbouwen en ter beschikking stellen van de Bloso-centra aan sportfederaties, sportclubs, sportdiensten, topsporters en individuele sportbeoefenaars, onder meer voor de organisatie van trainingen, stages en wedstrijden op alle niveaus.

– *De heer Dany Vandebossche treedt als voorzitter op.*

De aandacht gaat in alle Bloso-centra in concreto uit naar zeer uiteenlopende sportactiviteiten, van sportieve recreatie tot topsport. Bij het invullen van die sportactiviteiten moet echter ook rekening worden gehouden met onder meer omgevingsfactoren, de aanwezige accommodaties, de draagkracht en de beschikbare oppervlakte van het Bloso-centrum in kwestie, de stedenbouwkundige bestemmingen enzovoort. Afhankelijk van al die factoren wordt behoedzaam en selectief omgesprongen met het programmeren van

sportactiviteiten en het ter beschikking stellen van sportaccommodatie in elk Bloso-centrum.

Specifiek wat het Bloso-centrum in Hofstade-Zemst betreft, kan ik u de volgende aanvullende informatie geven. Een belangrijk deel van dit centrum bevindt zich in een natuur- en bosgebied, waarover zowel de bevolking uit de omgeving, via de vzw Rednablo, als het Agentschap voor Natuur en Bos van de Vlaamse overheid zeer bezorgd is. Daarnaast werden een aantal gebouwen en omgevings-elementen uit het centrum in Hofstade geklasseerd als monument en als landschap. De afgelopen jaren werden bovendien heel wat inspanningen geleverd om het oude en verkrotte 'Rijksdomein' opnieuw in ere te herstellen en uit te breiden met nieuwe voorzieningen. Op die manier kan dit centrum opnieuw zijn rol waarmaken als belangrijke ontspanningsplaats voor jongeren en families uit de noordelijke rand rond Brussel.

Zo werd in 2003 een bedrag van in totaal meer dan 2 miljoen euro geïnvesteerd in de omgevingsaanleg. Het beheersplan dat daarna werd opgemaakt, hield rekening met het beperken van sterk belastende sportactiviteiten op sommige plaatsen binnen het centrum. Het zou immers van slecht beheer getuigen om enerzijds te investeren in infrastructuur en anderzijds die vernieuwde infrastructuur niet als een goede huisvader te beheren. De paden en de aangrenzende groene zones in het centrum worden vanaf oktober tot mei vooral gebruikt voor zachte recreatievormen, zoals wandelen, joggen en fietsen. Voor 2008 zijn bijkomende omgevingswerken gepland aan de ligweide, ten zuiden van het gerestaureerde strandgebouw. De werken zouden oorspronkelijk starten na het zomerseizoen, eind september 2008. Ook het begin van de aanleg van een wildwaterbaan is gepland voor eind 2008, waardoor de belangrijke recreatieve functie van het domein Hofstade voort wordt versterkt.

Mevrouw Moens, ik ga in op uw volgende vragen. Rekening houdend met de specifieke eigenheid van het centrum in Hofstade, zoals daarnet aangehaald, en met de ervaringen van de wereldbeker cyclocross en het Belgisch kampioenschap cyclocross van de vorige jaren, heeft Bloso een aantal aandachtspunten meegegeven met betrekking tot de toekomstige organisatie van cyclocross in Hofstade-Zemst. Ik som die punten even op. Er moest een gedeeltelijke hertekening komen van het parcours ter hoogte van de geplande werken aan de ligweide en aan de wildwaterbaan. Er moest respect voor natuur en omgeving zijn, door onder meer het afbakenen van de meest gevoelige zones. Er moest controle op het terrein tijdens de manifestatie zelf zijn, op onder meer het respecteren van beplantingen, het niet ter plaatse uitgieten van frituurvet enzovoort. Er mocht geen ophoging meer zijn van het zand op het strand voor de plaatsing van tenten. Ook was er de aanvoer van goederen door vrachtwagens van maximaal 10 ton, zonder aanhangwagens. Die afspraak werd reeds vroeger gemaakt, maar

werd volgens Bloso niet nagekomen door tal van leveranciers. Kapotgereden wegen en bloemperken waren het gevolg. Ook moest de opbouwperiode vanaf 15 december beginnen, en moest de afbraak en schoonmaak op 31 december beëindigd zijn. Er mocht geen publiciteit meer zijn buiten het domein ter hoogte van de als monument geklasseerde hoofdtoegang. Ten slotte was er de betaling van een totale vergoeding van 5000 euro voor het gebruik tussen 15 december en 31 december van het Bloso-domein.

De organisatoren van de wereldbeker kenden die voorwaarden toen ze op 3 juni 2008 aan Bloso bevestigden de cyclocross opnieuw te zullen organiseren in het Bloso-domein in Hofstade. Om het evenement in optimale omstandigheden te laten plaatsvinden, richtte ik inderdaad op 18 juni 2008 een brief aan Bloso, met de vraag om opnieuw met de organisatoren te overleggen en een oplossing te zoeken voor een aantal knelpunten die nog steeds aan de orde waren. Ik ontving van Bloso op 8 juli 2008 een uitgebreide toelichting en een toezegging het door mij gevraagde overleg te zullen organiseren. In een brief van 16 juli 2008 aan Bloso bevestigde ik het geplande overleg. Ik vroeg daarbij aan Bloso om vooraf een degelijk uitgewerkt draaiboek te vragen, zodat eventuele bijstellingen tijdig zouden kunnen worden doorgesproken.

Het overleg vond plaats op 7 augustus 2008. Op die vergadering waren ook vertegenwoordigers aanwezig van onder meer Wielerbond Vlaanderen vzw, de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond vzw, de Internationale Wielerunie (UCI), de topsportmanager en de lokale politiezone. Tijdens die bijeenkomst werd afgesproken de in het najaar 2008 geplande werken voorlopig uit te stellen of te faseren. Hierdoor kon voor de wereldbeker cyclocross op 26 december 2008 grotendeels hetzelfde cyclocrossparcours worden uitgetekend als in 2007, wat de voornaamste zorg van de organisator bleek te zijn. Zowel de UCI als de organisator hadden echter nog bijkomende vragen en opmerkingen met betrekking tot de logistieke voorzieningen op en rond het parcours. Hoewel uit feedback van de verscheidene overlegmomenten bleek dat beide partijen elkaar soms moeilijk konden vinden – en dat is een understatement –, was ik toch volkomen verrast toen ik vernam dat de wereldbeker cyclocross zou uitwijken naar Zolder.

Laat me duidelijk zijn: ik betreur de beslissing van Pro Cycling vzw om dat evenement niet langer in een Bloso-centrum te organiseren. Ik begrijp ze echter. Ik betreur net zozeer het gebrek aan pogingen van Bloso om tot een vergelijk te komen. Al de rest is interpretatie.

Mevrouw Moens, ik kom tot uw laatste vragen. U moet goed weten dat in het decreet Beter Bestuurlijk Beleid is bepaald dat de organisatie en het beheer van die centra een uitdrukkelijke bevoegdheid van Bloso zelf is. Het is

dus niet aan mij om tegen de zin van Bloso al dan niet activiteiten te organiseren. Ik heb die mogelijkheid niet. Dan moet ik de beheersovereenkomst aanpassen. Wel kan ik nadien vaststellen of werd voldaan aan die beheersovereenkomst. Ik vind het dan ook niet meer dan normaal dat Bloso alle pogingen zou hebben gedaan om die wereldbeker cyclocross wel te laten plaatsvinden in het Bloso-centrum in Hofstade. Mogelijk heeft een van de beide partijen op een bepaald ogenblik ten einde raad geoordeeld dat, wou hij dat nog fatsoenlijk kunnen organiseren, hij dat dan elders moest doen en dus moest verhuizen. Op dat ogenblik heb ik ook geen mogelijkheid meer om nog echt een conclusie te trekken. Ik betreur dat ze niet tot een goede oplossing zijn gekomen. Ik ga ervan uit dat er hier al jarenlang een bepaalde sfeer werd gecreëerd, die het niet gemakkelijk maakte om nog tot enige samenwerking te komen. Dat betreur ik. Ik vind het getuigen van kleinschaligheid, met als gevolg dat het algemeen belang van de sport en het algemeen belang van de uitstraling van die Bloso-centra daaronder lijden.

De minister heeft niet de mogelijkheid om in de plaats te treden van beheerders en anderen. Ik kan nog altijd niet de goodwill creëren als men die ter plekke niet wil creëren. Ik kan alleen overlegmomenten organiseren, ik kan alleen uitdrukkelijk vragen om het nodige te doen. Maar als een van de twee, omdat hij het beu is, vertrekt, kan ik, spijtig genoeg, niets meer doen.

Het is wel degelijk de bedoeling dat zowel Sport voor Allen-activiteiten als topsportactiviteiten daar moeten kunnen worden georganiseerd, en het moet perfect mogelijk zijn om die met elkaar te verzoenen. In dit concrete geval bleek dat na herhaalde pogingen de belangen en aandachtspunten zo tegenstrijdig bleven dat er niet meer voldoende motivatie was om ze nog te verenigen. De Wereldbeker Cyclocross blijft echter vanzelfsprekend, ook al vindt die nu elders in Vlaanderen plaats, voor mij een belangrijk toevenement met veel uitstraling voor Vlaanderen. Ook voor 2008 krijgt de organisatie dan ook vanzelfsprekend vanuit mijn topsportkredieten een subsidie van meer dan 11.000 euro. Ik wens de organisatoren veel succes en een frisse ongebonden start in Zolder toe.

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Ik dank u, mijnheer de minister. U hebt uit mijn vraag wel begrepen dat het zeker niet de bedoeling was om u aan te vallen. Ik begrijp dat u zich grotendeels achter de organisatie schaaft. Ik begrijp ook dat het zeer moeilijk is voor u om tussen te komen, zeker omwille van die beheersovereenkomst.

Kunt u ervoor zorgen dat er in de toekomst hier en daar iets wordt veranderd in die beheersovereenkomst? Ik weet niet of dat mogelijk is, ik stel gewoon de vraag. Ik had graag ook van u vernomen of u er weet van hebt dat er vandaag een aangetekend schrijven aankomt bij de organisatie.

Minister Bert Anciaux: Daar heb ik geen weet van.

Mevrouw Monique Moens: Bloso richt zware beschuldigingen aan het adres van de organisatie van toch een zeer groot evenement. Bloso noemt het een amateuristische organisatie, terwijl de UCI zegt dat het een voorbeeldorganisatie is. Bloso haalt ook een sinds 2006 lopende schadevergoedingsprocedure aan, hoewel het de organisatie daar in 2007 nog heeft laten plaatsvinden.

Uit verslagen blijkt zeer duidelijk dat Bloso zelf stelt dat die schade niet mag worden aangerekend aan de organisatie van de cyclocross, maar dat dit een schade is die werd berokkend door derden. Ik begrijp dat u daar niet veel meer aan kunt doen, maar ik vind het toch niet kunnen dat een dergelijke organisatie, die toch jaarlijks een zeer groot bedrag als ondersteuning krijgt, een dergelijk evenement uit de weg wil ruimen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Hans Schoofs tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voorstel tot projectoproep voor de toekenning van projectsubsidies aan lokale besturen voor de bijkomende openstelling van zwembaden voor het brede publiek

Vraag om uitleg van de heer Dirk de Kort tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de projectoproep voor de toekenning van projectsubsidies aan lokale besturen voor de bijkomende openstelling van zwembaden voor het brede publiek

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de voorzitter; mijnheer de minister, collega's, mijn excuses voor mijn laat-tijdigheid. Mijnheer de minister, mijn vraag handelt over uw voorstel om zwembaden bijkomend open te stellen voor het brede publiek. U had daartoe een projectoproep gelanceerd, gekoppeld aan een subsidiëring voor de lokale besturen indien zij deze doelstelling realiseren.

Wij kunnen dat op zich toejuichen. Dat is een goede zaak. Het principe is alleszins goed: meer openingsuren, dat wil zeggen meer rendement van de investeringen. Die investeringen zijn de laatste jaren alleen maar toegenomen. Vooral de werkingskosten, denk maar aan de stijging van de energieprijzen. Wij onderschrijven dus ook een optimaal gebruik.

U hebt daarvoor de nodige adviezen gevraagd aan de Vlaamse Sportraad en aan de VVSG. De VVSG heeft

dit binnen haar sportcommissie besproken en heeft u haar advies overgemaakt. De opmerkingen van de VVSG zijn zeer belangrijk omdat de VVSG in een samenwerkingsverband de partner is waarop u een beroep doet om uw beleid mee uit te dragen. Het gaat meer bepaald om de lokale besturen.

Nu blijkt dat de sportcommissie van de VVSG ervan overtuigd is dat de projectsubsidie te laag is in verhouding met de gevraagde investering. Men vreest dat het voorstel te eng is om veel interesse bij de lokale besturen op te wekken. De realiteit zal dat moeten uitwijzen. Daarnaast dient de subsidie niet om de kosten permanent te dekken maar om de lokale besturen te stimuleren, om een aanzet te geven. Het is natuurlijk wel waar dat de overstap van een tijdelijke projectsubsidie naar het zelf dragen van de kosten op langere termijn overbrugbaar moet zijn voor het lokale bestuur.

Het is belangrijk om ook daar zicht te hebben op de totale kostprijs. Blijkbaar is er hier een wanverhouding tussen de input van de subsidie en de totale kostprijs. Daarover hebben zij het alleszins in hun bezwaar.

De VVSG wijst ook op een probleem van timing. Het huidige voorstel zou het onmogelijk maken om die projectoproep alsnog voor te leggen aan de sportraden. Ik begrijp dat ook u een beperkt tijds kader hebt, mijnheer de minister, maar dat sluit inderdaad niet aan bij de vraag naar meer lokaal overleg tussen sportraad, gemeenteraad en college.

We moeten de goede intentie van dit voorstel overeind houden, maar er mogen toch ook niet meer drempels worden ingebouwd. We moeten het toepasbaar en interessant maken voor lokale bestuurders om dit initiatief te ondersteunen en zich in te schrijven voor de projectsubsidie.

Vooraleer ik u mijn twee vragen stel, geef ik u nog een citaat uit het advies van de VVSG: “De verwachting dat gemeenten klakkeloos in een tijdelijk subsidieproject stappen, waar zij de politieke en financiële kosten op middellange en lange termijn alleen voor moeten dragen, houdt een overschatting in van de waarde van het aanbod en een onderschatting van de groeiende weerstand tegen dergelijk beleid. Het pilootkarakter en het maatwerk zouden de instapdrempel aanzienlijk kunnen verlagen.” Ik denk dat ze hiermee nogmaals wijzen op de mogelijkheid dat dit tijdelijke initiatief tijdelijk zou blijven. De stap terug zou al te pijnlijk zijn.

Minister Bert Anciaux: Als ik één zaak nooit onderschat, dan is het een groeiende weerstand. Niet alleen van de VVSG maar in het algemeen. Dat zal ik nooit onderschatten.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, in hoeverre kunt u zich vinden in de opmerkingen van de

VVSG? En hebt u voorstellen om dit voorstel bij te sturen om tegemoet te komen aan de bemerkingen van de VVSG en de Vlaamse Sportraad?

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijn vraag sluit uiteraard aan bij de vragen van de heer Schoofs maar ik zal mijn vragen aanpassen aan het reglement zoals het sinds gisteren is gepubliceerd op de website van de afdeling Sport van het departement. Ik zou het debat ook graag verruimen tot de vraag: wat is de rol van de Vlaamse overheid inzake het toegankelijkheidsbeleid van de lokale zwembaden?

Mijnheer de minister, uw doelstelling is op zich lovenswaardig. Hoe meer Vlamingen de kans krijgen om te gaan sporten of te zwemmen, hoe beter. De vraag is of u er gaat in slagen om de direct betrokkenen – de gemeentelijke sportdiensten, de zwembadverantwoordelijken en de sportschepenen – voor de uitvoering van dit plan te overtuigen. Ik weet niet of u hen gaat kunnen overtuigen met uw “projectoproep voor de toekenning van projectsubsidies aan lokale besturen voor de bijkomende openstelling van zwembaden voor het brede publiek”.

De VVSG-sportcommissie van 9 oktober maakte een constructief-kritische analyse van dit nieuwe reglement. Ze maakte op basis van een praktijkanalyse bezwaren over het gebrek aan maatwerk, de timing en het gebruik van de projectoproep voor een eenmalige en relatief beperkte subsidie, zoals de heer Schoof daarnet al heeft uiteengezet. De Vlaamse Sportraad bracht op 14 oktober zelfs een negatief advies uit. “De Vlaamse Sportraad vindt het een nuttig initiatief om zwembaden nog meer toegankelijk te maken, maar kan het voorstel vooral om praktische redenen geen positief advies geven.”

Gelukkig hebt u inmiddels het reglement bijgestuurd. De indiendatum werd verschoven naar 15 december 2008. 5 november was niet haalbaar want op tien dagen tijd kunnen de gemeentebesturen een dergelijk subsidiedossier niet op een fatsoenlijke manier in orde brengen. Personeel aanwerven en openingstijden van een zwembad wijzigen, veronderstelt een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, na overleg met de sportraad en de vakverenigingen.

Ook onderwijsinstellingen die hun zwembaden ‘s avonds en tijdens het weekend openstellen komen in aanmerking. Acht extra openingsuren per week is al voldoende om in aanmerking te komen, ook de ochtenduren komen in aanmerking, voor 9 uur, dus niet enkel na 18 uur en tijdens het weekend. Gemeenten die nu reeds ruime openingsuren hebben ‘s avonds en tijdens het weekend, moeten slechts vijf bijkomende openingsuren realiseren.

We zijn tevreden over deze aanpassingen omdat ze tegemoetkomen aan terechte bedenkingen van de VVSG en de Vlaamse Sportraad, maar we hebben toch nog bemerkingen bij de methodiek van de eenmalige subsidies. Daar ga ik zo dadelijk dieper op in.

Mijnheer de minister, u hebt blijkbaar nog meer plannen in verband met de toegankelijkheid van zwembaden. Zo vernam mevrouw Franssen deze week in antwoord op een schriftelijke vraag dat u van plan bent om volgend jaar de toegangsprijs voor jongeren jonger dan 26 en ouderen boven 55 jaar tot de gemeentelijke zwembaden te verminderen tot 1 euro en dit via overeenkomsten met de gemeenten. Ik zal maar meteen duidelijk zijn. Onze fractie is niet wild enthousiast over deze twee nieuwe beleidsvoorstellen zoals ze werden voorgesteld en wel om de volgende redenen. Deze maatregelen houden geen rekening met de principes van het decreet Sport voor Allen. De gemeentebesturen hebben vorig jaar een lokaal sportbeleidsplan opgesteld na overleg in de sportraad. Dit beleidsplan houdt rekening met lokale behoeften en noden en legt dus beleidsklemtonen voor deze gemeentelijke beleidsperiode.

CD&V heeft respect voor de gemeentelijke autonomie. Elke gemeente moet zelfstandig en na democratisch overleg haar zwembadbeleid inzake openingsuren en tarieven kunnen bepalen, inclusief het kortingenbeleid voor wie het echt nodig heeft. Gelukkig zijn niet alle senioren behoeftig. Met deze twee nieuwe subsidiemaatregelen – in totaal voor 6 miljoen euro – geeft u een verkeerd signaal aan de gemeenten: stel maar beleidsplannen op maar als u extra subsidies wil ontvangen moet u wel doen wat ik zeg! Het 1 europplan is bovendien weer zo'n stunt die allergie zal opwekken bij de belastingbetalende hardwerkende Vlaming die wel de volledige toegangsprijs moet betalen voor de bus, het museum en nu ook het zwembad.

Scholen zullen misschien wel blij zijn want het schoolzwemmen wordt bijna gratis maar wat met scholen die geïnvesteerd hebben in een eigen zwembad? Zullen zij ook van de compensatieregeling kunnen genieten?

Wat met de pps-contracten? Die moeten dan worden opgebroken om nieuwe tarieven en openingsuren vast te leggen. Wie zal de kosten voor die contractbreuk vergoeden? Ter illustratie heb ik even laten berekenen hoeveel deze nieuwe 1 euromaatregel zou kosten aan het pps-zwembad in mijn gemeente Brasschaat: 122.000 euro voor de min-26-jarigen en 33.000 voor de plus-55-jarigen. Ik vind die 155.000 euro een enorm bedrag dat niet in verhouding staat tot de doelstelling om meer mensen te laten zwemmen. Ik vraag me echt af of er geen betere bestemmingen zijn voor het Vlaamse belastinggeld.

Mijn meest fundamentele kritiek luidt dat eenmalige Vlaamse subsidies geen instrument zijn om een structureel

lokaal sportbeleid te voeren want na afloop van het project – dus na 2009 – moet de gemeente de kosten voor de ruimere openingsuren zelf ophoesten en dit terwijl er minder inkomsten zullen zijn omdat de tarieven voor de twee grote doelgroepen drastisch werden verlaagd.

Voor CD&V is het heel duidelijk. Eenmalige subsidies moeten gebruikt worden voor eenmalige uitgaven zoals investeringen in infrastructuur. Daar zijn de noden nog enorm groot. Besteed bijvoorbeeld extra geld aan het pps-sportinfrastructuurfonds waar er meer aanvragen zijn dan er met de beschikbare middelen gerealiseerd kunnen worden. Of Vlaanderen investeert bijvoorbeeld in grote provinciale sportinfrastructuur zodat de bovenlokale competitieve sportclubs daar kunnen gaan sporten en de recreatieve sporters terug in de gemeentelijke infrastructuur terecht kunnen. Een voorbeeld van de Vlaamse Sportraad: investeer in de legionellabestrijding die grote inspanningen vergt van de sportclubs.

Dit plan versterkt bovendien het beeld van een Vlaamse Regering die het belastinggeld niet op krijgt en dan maar losse projecten lanceert om het geld uit te delen. Dit staat scherp in contrast met de economische recessie die een investeringsbeleid vraagt van de overheid.

Bovendien heeft het geen zin om elk jaar een nieuw project te lanceren en verwachtingen te creëren, die dan niet ingelost kunnen worden zoals nu al het geval is met het verenigingslokalenfonds, het pps-sportdecreet enzovoort. En vooral, ze genereren kosten die nadien door de gemeentebesturen moeten worden overgenomen, want het is ondenkbaar dat dergelijke initiatieven na één jaar worden stopgezet door de gemeentebesturen als de Vlaamse subsidies wegvallen.

Kortom, ik vind dit geen goed bestuur en CD&V wil niet medeplichtig zijn aan dergelijke sinterklaaspolitiek, want wij hebben altijd gepleit voor een duurzaam sportbeleid, met duurzame maatregelen. Tien jaar na het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen van gewezen minister Martens heeft Vlaanderen dringend nood aan een strategie voor het Vlaamse sportbeleid want al deze losse maatregelen en projecten passen niet in een globale visie op het toekomstige Vlaamse Sportbeleid.

Ook de Vlaamse Sportraad is blijkbaar die mening toegedaan want in het advies over de projectoproep lezen we: "De jongste maanden worden wel vaker reglementen voor kortlopende projecten voorgelegd. Het is een beetje zoeken naar de achterliggende visie. Die projecten laten een wat improvisatorische indruk. Bovendien scheppen ze verwachtingen die op langere termijn niet kunnen worden ingelost. Het is niet duidelijk welk doel met dit project concreet wordt nagestreefd. Er ging geen behoefteonderzoek aan vooraf, en de eventuele continuering hangt van de volgende sportminister af. Dit is geen duurzaam project."

Wat die kortingen betreft: daarvoor heeft CD&V al lang een duurzaam alternatief, dat trouwens werd opgenomen in het Vlaamse regeerakkoord. Ik heb het over de vrijetijdspluskaart waarmee bij culturele en sportieve evenementen korting kan worden gegeven aan mensen met een handicap, mensen in armoede, jongeren, ouderen enzovoort. U beloofde vorige week in het Vlaams Parlement om dit jaar nog een uniformisering van de verschillende culturele en sportieve tegemoetkomingen te onderzoeken, zodat volgend jaar werk gemaakt kan worden van een vrijetijdskaart.

Werden de VVSG en ISB betrokken bij de voorbereiding van deze nieuwe initiatieven om de toegankelijkheid van zwembaden te verhogen? Werd bij het opstellen van de projectoproep rekening gehouden met hun bedenkingen en voorstellen? Waarom werd er niet ingegaan op de vraag van de VVSG om deze projectoproep te beperken tot proefprojecten? Dat biedt meer kans op maatwerk. Proefprojecten kunnen ook als dusdanig aan de bevolking worden gecommuniceerd. Met andere woorden, als blijkt dat de verruimde openingsuren niet beantwoorden aan een reële behoefte of als de kosten niet opwegen tegen de stijging van het aantal gebruikers, dan wordt dit project na 2009 niet verlengd. Blijft u bij uw voornemen om in 2009 een nieuwe projectoproep te lanceren om de toegangsprijs voor min-26-jarigen en plus-55-jarigen te verlagen tot 1 euro?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, de eerste vraag was of VVSG betrokken was bij de voorbereiding van dit reglement. Dan heb ik het natuurlijk over het enige reglement dat voorligt: het openstellen van zwembaden voor een breder publiek.

Met VVSG en het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB), werd overlegd over de grote lijnen van de projectoproep voor subsidies voor extra openingsuren in zwembaden. Beide organisaties vinden dit project een nuttig en interessant initiatief en verwelkomen het budget dat aan dit project gekoppeld is.

Op basis van hun feedback werd een concreet voorstel van projectoproep uitgeschreven, die werd voorgelegd aan beide. Vorige week ontving ik de bekommernissen van VVSG en ISB.

Collega's, ik heb de opmerkingen vanuit de sector met zeer veel aandacht gelezen en heb op de meeste ervan ingespeeld. Ik verwijs hiervoor naar de projectoproep die ik gisteren gelanceerd heb.

Dit reglement werd voor advies voorgelegd aan de Sectorraad Sport. Die bracht een negatief advies uit, vooral inzake een aantal praktische modaliteiten. De opmerkingen van de sectorraad gaan deels in dezelfde richting als die van de andere organisaties. Ik ben er echter van

overtuigd dat ik met de aangebrachte wijzigingen voor een groot deel inspel op de geformuleerde verzuchtingen met betrekking tot dit project. VVSG, die intussen heeft kennisgenomen van het negatieve advies van de Sectorraad Sport, stelt trouwens uitdrukkelijk dat ze dit niet volgt en wel gelooft in deze impulssubsidies.

Ik heb op basis van de bezorgdheid van de sector rond de strakke timing beslist om de indiendatum te verplaatsen naar 15 december. Op die manier hebben de gemeenten ongeveer twee maanden de tijd om zich op deze projectoproep in te schrijven. Ook dat hebt u wellicht al kunnen lezen.

De projectoproep werd gisteren verspreid via de website www.vlaanderen.be/sport en ondersteund door een persbericht. Alle gemeentebesturen werden daarnaast ook aangeschreven met een kopie van de projectoproep. Ook het ISB heeft de projectoproep op zijn website opgenomen en VVSG zal eveneens de nodige richtbaarheid geven via de digitale nieuwsbrief.

Het is niet de bedoeling dat een minister antwoordt op vragen rond intenties. Op de andere vragen hoef ik dus geen antwoord te geven.

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, ik had graag een antwoord gehad op de vraag of u voorstellen had om tegemoet te komen aan de opmerkingen van VVSG.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Schoofs, dat hebben we gedaan.

De heer Hans Schoofs: Inzake het probleem van de timing, doet u inderdaad een tegemoetkoming. Maar het permanente karakter is ook de fundamentele opmerking in het VVSG-advies.

Minister Bert Anciaux: De VVSG heeft gevraagd om rekening te houden met een goede communicatie. Dat heeft niets te maken met het reglement zelf.

De heer Hans Schoofs: Het permanente karakter van uw maatregel is eigenlijk de fond van het verhaal. U gaat nu een maatregel opstarten waarbij een tegemoetkoming gebeurt als de openingsuren ruimer worden. Dat voornemen ondersteunen we, maar de vraag is of gemeentebesturen in de tijd een engagement kunnen aangaan met de Vlaamse overheid. De opmerking was ook dat het gat dat de gemeenten zelf moeten dichtrijden, nog te groot is. Ik heb ook gezegd dat het gerelateerd moet zijn aan de kostprijs.

Minister Bert Anciaux: Voor alle duidelijkheid, de bijdrage per uur stijgt natuurlijk.

De heer Hans Schoofs: Is er een studie die zich heeft gebaseerd op een gemiddelde kostprijs per openingsuur voor de zwembaden in Vlaanderen? Is het mogelijk om die cijfers te krijgen?

Ik denk dat daarin een deel van de weerlegging van het bezwaar van de VVSG gevonden moet worden.

Minister Bert Anciaux: Nogmaals, na de aanpassing zoals we ze nu voorstellen, is, denk ik, VVSG in grote mate tevreden met de projectoproep. We zullen vanzelfsprekend kijken hoeveel gemeenten daarop ingaan.

De heer Hans Schoofs: Wat de timing betreft, bestaat er geen twijfel. Door het even vooruit te schuiven in de tijd, geeft u gemeenten meer kans om alle actoren te raadplegen.

Nogmaals, wat de beslissing op zich betreft, is het belangrijk dat we naar een blijvend gegeven gaan, waarbij de openingsuren permanent worden verbreed. Het zou zonde zijn als dat na een jaar moet worden terugschroefd.

Minister Bert Anciaux: Daarover ben ik het met u eens.

De heer Hans Schoofs: Maar de opmerking van de gemeenten blijft dat het gat dat ze zelf moeten dichtrijden, te groot blijft. De inspanning die de Vlaamse overheid doet, is te klein.

Dat kunnen we alleen objectief bekijken als men beschikt over de cijfers van de berekening van de kostprijs per uur om de openingsuren te verbreden.

Minister Bert Anciaux: Voor alle duidelijkheid: door het gewijzigde reglement rond de projectoproep is ook de bijdrage per uur verhoogd.

De heer Hans Schoofs: Is het mogelijk om de cijfers van die studie, die, neem ik aan, door uw diensten is gebeurd, te krijgen?

Minister Bert Anciaux: Er zijn zeker en vast cijfers over gemiddelden en dergelijke. Ik zal kijken of we u daar een berekening van kunnen bezorgen.

De heer Hans Schoofs: Het bedrag dat u vooropstelt is aanzienlijk. Ik zou eens willen zien in hoeverre dat bedrag effectief de noden kan lenigen.

Minister Bert Anciaux: Wanneer je een projectoproep doet, moet je altijd bekijken wat de respons daarop is. Ik herinner mij dat in deze commissie werd gezegd dat er voor ons decreet inzake sportinfrastructuur amper interesse bestond. Ik kan u het tegendeel bewijzen. Het aantal aanvragen was massaal. Ik ga ervan uit dat we ook hier onze doelstelling kunnen bereiken met de

gemeenten die willen inspelen op de vraag om de zwembaden meer open te houden.

Je kunt ook niet zeggen dat men de kostprijs moet verhogen wanneer men een zwembad langer openhoudt. Als een zwembad open is tot tien uur in plaats van tot acht, zullen bijvoorbeeld de stookkosten niet meteen veel hoger komen te liggen. Dat zijn allemaal zaken die door de zwembaden zelf moeten worden getoetst aan de praktijk.

Gemeenten die nu al investeren in goede openingsuren op avonden en in de weekends, kunnen een deel van de bestaande uren al mee inbrengen. Dat zorgt ervoor dat de tussenkomst per bijkomend uur beduidend hoger ligt na de aanpassing.

De heer Hans Schoofs: Ik zou graag de cijfers van uw kabinet krijgen, omdat die het verhaal van de VVSG voor een deel zouden kunnen weerleggen. Ik maak uit uw woorden op dat u de manier waarop de VVSG berekeningen maakt, in twijfel trekt. Ik veronderstel dat uw administratie beter geplaatst is om een en ander te objectiveren.

Minister Bert Anciaux: Ik neem de opmerkingen van de VVSG ernstig en we komen er voor een groot stuk aan tegemoet, niet alleen qua indiendatum, maar ook qua vereisten die we stellen. Onze financiële bijdrage per uur stijgt. Dat is een tegemoetkoming aan hun opmerking dat de kostprijs in verhouding te hoog is.

Het is geen welles-nietesspel. Ik ga ervan dat er op basis van deze projectoproep voldoende gemeenten zijn die in het belang van de bevolking en na een goede kostprijsberekening zullen besluiten dat ze hier mee willen instappen. Ik hoop vanzelfsprekend dat dergelijke projecten kunnen worden verlengd.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Wij vinden het in elk geval positief, mijnheer de minister, dat het reglement is bijgestuurd.

Maar naast de bemerkingen van de sportcommissie van de VVSG en de Vlaamse Sportraad brengen we ook zelf, vanuit onze eigen ervaring, enkele elementen naar voren. En wij vinden dat er nog bijstellingen mogelijk zijn. Het is bij gemeentelijke zwembaden bijvoorbeeld vaak zo dat na het sluitingsuur heel wat zwemclubs en jonge zwemmatleten gebruik maken van de zwembadinfrastructuur. Is daar rekening mee gehouden? Of gaan we die groep mensen verdringen?

We hebben de indruk dat de beoordelingscriteria op dit moment nog vrij onduidelijk zijn. Is het 'wie eerst komt, eerst maalt', of moet de koek in kleinere stukken

worden verdeeld? Het is mijns inziens belangrijk dat men zekerheid kan krijgen van de hoogte van het subsidiebedrag.

Moet dat subsidiebedrag bovendien niet worden verhoogd? Een budget van 20.000 euro is amper voldoende om één parttime medewerker aan te trekken. En 20.000 euro is dan nog het maximumbedrag.

Wat het andere debat betreft, hadden wij ons gebaseerd op uw antwoord op een vraag van mevrouw Cindy Franssen in verband met de toegankelijkheid van zwembaden, waarin u stelde dat het louter om een intentie gaat. We kunnen dat debat bij de begrotingsbespreking voortzetten.

Minister Bert Anciaux: Voor zover ik weet, was de vraag van mevrouw Franssen een vraag over de automatische toekenning van rechten. Indien dit zou worden toegekend, dan is het vanzelfsprekend dat dat automatisch gebeurt.

De heer Dirk de Kort: Het ging ons voornamelijk om het feit dat men op verschillende terreinen met een projectsubsidie werkt. Dat zijn allemaal maar tijdelijke zaken.

Minister Bert Anciaux: Ik heb nergens gezegd dat dat tijdelijk is. U zegt dat.

De heer Dirk de Kort: Het staat nu maar voor één jaar ingeschreven.

Minister Bert Anciaux: In die redenering is alles tijdelijk. Wij maken altijd de begroting voor één jaar op. In uw veronderstelling is alles elk jaar opnieuw tijdelijk.

De heer Dirk de Kort: Als u wilt dat lokale besturen in dit plan instappen, is het belangrijk dat zij weten wat het perspectief op lange termijn is. Zij werken nu op korte termijn wel aan meer openingsuren, maar als er geen langetermijnperspectief is, wordt dat voor heel wat gemeentebesturen erg duur. Die gemeentebesturen zijn nu bovendien bezig met de opmaak van hun begrotingen. Ik kan u verzekeren dat heel wat gemeentebesturen momenteel met de handen in het haar zitten, zich afvragend hoe ze de eindjes op lange termijn aan elkaar kunnen blijven knopen.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de Kort, als u in dit parlement die openheid aan de dag legt waarbij u open en bloot alles met iedereen bespreekt, en dat als gevolg heeft dat alle mogelijke bewuste of onbewuste valse verklaringen worden afgelegd tegenover de buitenwereld, dan houd ik me aan de regel die door vele van mijn collega's wordt gehanteerd: het parlement controleert de regering op het ogenblik dat de regering beslissingen heeft genomen, en niets anders dan dat.

De heer Dirk de Kort: Goed, dan zullen we blijven voortgaan op wat u al hebt beslist.

U stimuleert pps toch ook mee. Ik vraag me af hoe die zaken te combineren zijn met deze projectoproep. Ons zwembad van Brasschaat-Schoten is open van 8 uur 's ochttens tot 10 uur 's avonds. Het is ook in het weekend open en net zo goed 's avonds, behalve op zondagavond, dan is het om halfzes gesloten. De openingsuren zijn dus zeer ruim. Hoe moet daar met die projectoproep een antwoord op worden gegeven vanuit Schoten en Brasschaat?

Minister Bert Anciaux: Een projectoproep die gericht is op het maximaal open houden van de zwembaden, komt inderdaad meestal niet tegemoet aan die zwembaden die maximaal open zijn. Maar geloof me, er zijn nog een heel pak andere zwembaden die niet maximaal open zijn.

De heer Dirk de Kort: Met uw maatregel zegt u dus aan de lokale besturen dat ze niet meer in sport moeten investeren, dat ze moeten wachten tot Vlaanderen iets doet. Het is heel jammer dat u eerst iedereen ertoe aanzet om wel mee initiatieven te nemen qua pps, terwijl die dan via een ander reglement worden afgestraft.

Minister Bert Anciaux: Ook dat is niet correct. Dit reglement bepaalt dat een aantal inspanningen die al worden gedaan wat het maximaal open houden van zwembaden betreft, mee in rekening kunnen worden gebracht. Als u echter zegt dat uw zwembad maximaal open is en er geen enkel uur meer bij kan, dan is dat inderdaad zo. Dan dank ik u voor de inspanningen die u hebt geleverd. Als het alleen maar is omwille van het geld dat de Vlaamse Gemeenschap geeft... Ik dacht dat ook de gemeenten een verantwoordelijkheid hadden voor de sportbeoefening en voor het welzijn van de bevolking, ook op het gebied van sport. Als elk nieuw initiatief altijd op deze wijze wordt bekeken, dan stimuleert u een beleid dat geen enkele initiatief meer neemt. Misschien zal dat mogelijk zijn in de volgende legislatuur, maar dan zonder mij.

De heer Dirk de Kort: We zouden dat eens moeten toepassen op het voorbeeld dat we hebben. We zouden eens moeten bekijken hoeveel, als het gaat over een gemeentelijk zwembad, dat daadwerkelijk bijkomend zou kosten ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap. Ik vind dit verkeerd. De indruk bestaat nu al dat we stellen dat mensen meer aan sport zullen doen als het 1 euro kost. Dat is niet zo in Brasschaat en Schoten, en toch zijn veel meer mensen daadwerkelijk gaan sporten.

Minister Bert Anciaux: Op dit ogenblik ligt er geen reglement voor waarin over die 1 euro wordt gesproken, maar ik kan u één ding zeggen: als CD&V daar zo radicaal tegen is, dan hebt u nog werk. Uw partijgenoten in

de Vlaamse Regering hebben immers een andere mening. Daar heeft de fractie niets mee te maken, sorry. Dat is een beslissing die door de regering zal worden genomen.

De heer Dirk de Kort: Dan zullen we contact opnemen met onze mensen in de Vlaamse Regering.

Minister Bert Anciaux: Doe dat.

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Ik wil me aansluiten bij de redenering van de heer de Kort. Als een dergelijke maatregel wordt genomen, is het belangrijk dat gemeentebesturen die daarop ingaan, minstens een legislatuur een beroep kunnen doen op een engagement van de Vlaamse overheid. Mijnheer de minister, u zult het toch met me eens zijn dat dit laatste jaar van een legislatuur weinig zekerheid en weinig perspectieven biedt voor de besteding van deze maatregelen. De heer de Kort heeft het over twee maatregelen die met elkaar verwant zijn en waarbij de Vlaamse overheid vrij kleine inspanningen doet in verhouding tot de totale kostprijs. Daarom hebben we ook die duidelijke cijfers gevraagd. Dan is het misschien beter de krachten te bundelen en te gaan voor één maatregel waarbij er een fundamentele inspanning wordt gedaan voor die lokale besturen en het uitbreiden van het aantal zwemuren. Wat dat betreft, kan ik de heer de Kort bijtreden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
